

UDSKRIFT
AF
HØJESTERETS DOMBOG

HØJESTERETS DOM
afsagt fredag den 12. april 2013

Sag 109/2011

(2. afdeling)

FOA/KLS

(advokat Anders Rynkebjerg)

mod

Siemens Financial Services Danmark,

filial af Siemens Financial Services AB, Sverige

(advokat John Kahlke)

I tidligere instanser er afsagt dom af Københavns Byret den 28. juni 2010 og af Østre Landsrets 18. afdeling den 22. december 2010.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Per Walsøe, Lene Pagter Kristensen, Jytte Scharling, Henrik Waaben og Kurt Rasmussen.

Påstande

Appellanten, FOA/KLS, har påstået frifindelse.

Indstævnte, Siemens Financial Services Danmark, filial af Siemens Financial Services AB, Sverige, har påstået stadfæstelse.

Det er oplyst, at FOA/KLS har opfyldt landsrettens dom ved betaling af 3.439.411,26 kr. FOA/KLS kræver dette beløb tilbagebetalt med procesrente fra den 20. januar 2011.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget de anbringender, der fremgår af byrettens dom.

Supplerende sagsfremstilling

Person 1 (tidl. vidne 3 i BR og vidne 1 i LR)

Som sagen foreligger oplyst for Højesteret, har FOA/KLS ved Person 1 indgået fire leasingaftaler med Printservice 2002 ApS som leverandør. Aftalerne er indgået i april 2004, februar 2005, april 2005 og juni 2005. Ved de to første aftaler skete finansieringen ved De Lage Landen Finans. Ved de to sidste aftaler skete finansieringen ved Siemens Finans. Det fremgår af aftalerne bl.a., at der er tale om leasing af fotokopieringsmaskiner, printere mv. Der er i alle aftalerne en løbetid på 72 måneder. Ved aftalen indgået i april 2005 blev den månedlige ydelse fastsat til 18.000 kr., og i aftalen fra juni 2005 blev den månedlige ydelse fastsat til 22.000 kr.

Højesterets begrundelse og resultat

Siemens Financial Services Danmark og Printservice 2002 ApS havde et samarbejde om indgåelse og afvikling af leasingaftaler, herunder om udleasing af nye kopimaskiner mv. Leasingaftalerne blev af kunderne indgået med Siemens Finans, men det var Printservice, som varetog forhandlingerne, oprettede leasingkontrakterne og indhentede underskrift fra kunden, hvorefter kontrakterne blev sendt til Siemens Finans til godkendelse og underskrift. Kontrakterne blev oprettet på en standardformular udarbejdet af Siemens Finans.

Siemens Finans' krav støttes på en leasingaftale og en leverancegodkendelse, der blev underskrevet den 27. juni 2005 af Person 1 på vegne af FOA/KLS. Højesteret lægger til grund, at Siemens Finans ikke havde eller burde have haft viden eller mistanke om de ulovlige metoder, der blev benyttet af repræsentanten for Printservice, da denne fik Person 1 til at underskrive de nævnte dokumenter.

Siemens Finans kunne, da de fik kontrakten fremsendt til underskrift, se, at den angik en "Ricoh Aficio 3000 farveprinter", som FOA/KLS skulle lease uopsigeligt i en periode på 72 måneder for en månedlig leasingafgift på 22.000 kr., dvs. i alt 1.584.000 kr.

Person 2 (tidl. vidne 4 i BR og vidne 3 i LR)

Det fremgår af skønsmand Person 2's oplysninger, at markedsprisen for en Ricoh Aficio 3000 farveprinter medio 2005 udgjorde 7.500 kr., mens listepriisen – som var offentlig tilgængelig – var 9.500 kr. Skønsmanden har oplyst, at en månedlig leasingydelse i juni 2005 for en sådan printer normalt ville ligge i intervallet fra 385 kr. til 435 kr.

Siemens Finans interesserede sig efter det oplyste alene for leasingtagers tegningsforhold og kreditværdighed, men ikke for den leasede genstand eller dens værdi.

Højesteret finder, at Siemens Finans – som ikke selv havde haft kontakt til FOA/KLS vedrørende kontraktens indgåelse – burde have hæftet sig ved, at de samlede leasingydelser var på over 1,5 mio. kr. for en tilsyneladende almindelig kontormaskine, og at Siemens Finans derfor burde have undersøgt, hvad det var for en maskine, kontrakten angik, og listeprisen herfor. Det meget betydelige misforhold ville herved være blevet afdækket, hvilket burde have givet anledning til, at Siemens Finans havde rettet henvendelse til FOA/KLS, og dermed til, at de af Printservice anvendte ulovlige metoder var blevet afdækket.

Højesteret finder, at Siemens Finans ved det beskrevne forhold har udvist en uagtsomhed, som har været medvirkende til, at kontrakten blev effektueret, og at det under disse omstændigheder må anses for urimeligt og i strid med redelig handlemåde at gøre aftalen gældende efter sit indhold, jf. aftalelovens § 36. Da FOA/KLS selv har udvist en meget betydelig uagtsomhed, er der dog ikke grundlag for at tilsidesætte aftalen i sin helhed, men alene for at lempe FOA/KLS' forpligtelser i henhold til leasingaftalen, således at FOA/KLS' resterende forpligtelser i henhold til denne – i alt 1.492.863 kr. – nedsættes til halvdelen, dvs. til 746.431,50 kr., og således, at renten nedsættes til procesrente fra sagens anlæg den 17. maj 2006.

Landsrettens dom stadfæstes herefter med den ændring, at det beløb, FOA/KLS skal betale til Siemens Finans, fastsættes til 746.431,50 kr. med procesrente fra den 17. maj 2006.

Det beløb, som Siemens Finans herefter skal tilbagebetale til FOA/KLS, skal forrentes med procesrente fra den 20. januar 2011.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part for byret, landsret og Højesteret. Udgiften til syn og skøn, herunder til afhjemling af skønsmanden for byret og landsret skal betales med halvdelen af hver.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom stadfæstes med den ændring, at det beløb, FOA/KLS skal betale til Siemens Financial Services Danmark, filial af Siemens Financial Services AB, Sverige, fastsættes til 746.431,50 kr. med procesrente fra den 17. maj 2006.

Det beløb, som Siemens Financial Services Danmark, filial af Siemens Financial Services AB, Sverige herefter skal tilbagebetale til FOA/KLS, skal forrentes med procesrente fra den 20. januar 2011.

Ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til den anden part for byret, landsret og Højesteret. Udgiften til syn og skøn, herunder til afhjemling af skønsmanden for byret og landsret skal betales med halvdelen af hver.

De idømte beløb skal betales inden 14 dage efter denne højesteretsdoms afsigelse.

--oo0oo--

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Højesteret, den 12. april 2013.